

Raval del Clot

Castellbell i el Vilar

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Raval del Clot
Emplaçament: Accés des de Sant Vicenç
Alçada: 366

Coordenades:

Latitud: 41.66562
Longitud: 1.88652
UTM Est (X): 407302
UTM Nord (Y): 4613250

Classificació

Número de fitxa: 08053 - 227
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle: XIX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Varis propietaris

Fitxes associades:

[Cal Casaler](#)

[Cal Pinyot](#)

[El Lledó](#)

[Cal Joan de la Serra](#)

[Cal Beu](#)

[Ca la Margarida](#)

[Cal Fusté](#)

Autoria de la fitxa: Jordi Montlló i Laura Bosch

Descripció

El raval del Clot està situat a l'extrem nord-est del terme municipal de Castellbell i el Vilar, a tocar de l'antic terme de Vallhonesta, que pertany actualment al municipi de Sant Vicenç de Castellet.

El veïnat està format per varies cases disposades a tocar del camí antic de la Serra, per un costat, i que mena cap al Lledó, per l'altre. De llevant a ponent, la primera que trobem és cal Fuster, seguida de cal Casalé, cal Clot de la Serra, que pertany al municipi de Sant Vicenç; cal Pinyot, cal Joan de la Serra (rebatejada des de fa poc temps pels seus nous propietaris com cal Mussol), cal Beu i, finalment, ca la Margarida.

Les cases estan gairebé totes elles orientades al sud-oest i obertes a una vall regada pel torrent del Clot, a una altitud de 372 metres. Seguint el camí del Lledó cap al Grau, a uns quatre cents metres aproximadament hi ha el Lledó. Totes les edificacions respecten la tipologia constructiva pròpia de la contrada, en pedra vista lligada amb morter i en algun cas amb alguna de les façanes arrebossades. Les cobertes són a doble vessant, amb teula àrab i el carener perpendicular a la façana. Els terres de la planta baixa i pis són fets amb lloses de pedra per aquelles que els han conservat. Els sostres de la planta baixa són fets de pedra formant una volta de canó, normalment una cort a l'entrada amb la menjadora i un celler per a les botes i la boixa de la tina o cup. A la planta pis, els sostres són fets amb bigues i llates de fusta. A l'exterior, a mà dreta o esquerra acostumen a tenir-hi un edifici annex que per la majoria d'elles avui ja no compleix la seva veritable funció com la de galliner o coniller o llenyer. Gairebé totes elles conserven una tina, ja sigui aïllada o adossada a la casa i una bassa car l'aigua en aquest sector continua essent molt escassa.

Història

Es forma en el segle XIX, quan es construeixen les cases a conseqüència del dinamisme agrari amb el cultiu de la vinya. Aquestes zones més boscoses i ermes menys poblades, s'exploten amb el sistema de rabassa morta. Així els masos més importants van veure reduir els seus boscos i terres ermes, i al costat de les terres de conreu naixien les vinyes marjades dels rabassaires. Tant la casa com les terres es cedien a canvi d'una part, que podia variar.

El primer amirallament on s'esmenta per primera vegada el raval del Clot és de 1873. En una de les subdivisions del terme municipal de Castellbell i el Vilar, anomenada en aquell moment com "Arrabal del Calot y el Lladó", s'esmenten un seguit de persones, que malgrat residir al terme de Sant Vicenç de Castellet, tenien terres en aquest veïnat, majoritàriament dedicades a la vinya, tot i que també hi havia cultiu d'olivera i cereals. En aquell moment els principals propietaris de la zona eren dos: Josep Viladoms Rius, amo del mas Grau i resident a Sant Vicenç de Castellet amb 71 quarteres de terra, i Magí Vintrolà, amb 30 quarteres i 11 quartans.

A més a més dels parcers hi havia un bon nombre que disposaven de terres pròpies al raval del Clot: Josep Boada, àlies Fusté, Josep Boada, de Sant Vicenç de Castellet, Joan Gimferrer, Francesc Playà, Josep Tatjé i Salvador Viladoms.

En un registre fiscal de l'any 1920, consten com a propietaris de cases en el "Barrio del Calot": Margarida Vila i Trulls, Isidre Prunés i Planell, Josep Torrents i Brunet, Miquel Fainé i Riera, Joan Balart i Boada i Pau Viladoms i Calsina, que era l'amo del mas Lledó.

En el padró municipal de 1936, consten els habitants de cinc cases del raval: Jaume Fontanet i Tomàs, pagès de la vinya, la seva esposa Mònica Mases i Antònia, que treballava a casa, i els seus fills Josep i Maria, que anaven a l'escola. Conreaven les terres de Rossend Prat. Isidre Pagès i Planell, pagès, estava casat amb Laura Serra i Pinyot, metxera a la fàbrica de Soler i Buigas de Sant Vicenç de Castellet, d'on era filla. El fill, Maurici treballava a la vinya amb el pare. Esteve Fainé i Serra, que treballava a la vinya pel seu

compte i la seva esposa Àngela Casajoana i Trulls, treballadora a casa amb el seu fill Àngel que treballava la vinya amb son pare i la filla Montserrat, dobladora a la fàbrica Soler i Buigas. Josep Pladellorens i Ventayol, treballava la vinya i estava casat amb Teresa Gras i Fontanet, ambdós de Sant Vicenç de Castellet. Tenien tres fills que anaven a escola, en Lluís de 13 anys, la Josepa de 9 i la Francesca de 6. Margarida Vila i Trulls, de 60 anys, nascuda al 1876, era vídua i treballava a la casa que tenia al Clot, on residia amb la seva filla Candelària Busquets i Vila.

L'amirallament de 1946 complementat amb el de 1951 proporciona el següent llistat de propietaris del raval: Rosa Brunet que té una finca de catorze àrees i una vinya de setanta-quatre àrees a la "Solaya". La vinya la conreava Magí Subirana. Esteve Fainé i Serra, que conreava una vinya de vint àrees i una peça de terra dedicada al cultiu de cereals de deu àrees i una finca erma de vuit àrees. Valentí Prunés, tenia una finca dedicada al cultiu de cereals de vuit àrees i fronterejava amb les terres de mas Lledó per l'est i pel nord amb les del mas Soler de les Teules. Antònia Grané i Bonvehí, tenia una peça a la "Solaya del Clot" de vuit àrees per cereals i dues hectàrees i seixanta-tres àrees de pinedes i erms. Margarida Vila Trulls, dues peces més de cereals. Emili Vintró i Casanovas era el principal propietari, amb oliverars, erms, roquers i vinya. Joan Balart i Boada, també tenia una finca d'onze àrees i onze centiàrees que per l'oest fronterejava amb les terres del mas Lledó.

Finalment, es troba documentada una relació sense datar del nom de les cases del Clot: ca la Margarida, cal Beu, cal Joan de la Serra, cal Pinyot, can Clot, Can Casalé, can Fusté, casa Heredia i la casa de Llorenç Soler i Vall.

Bibliografia

VALLS i PUEYO, Joan (2006). El Raval del Clot. Castellbell i el Vilar. Col·lecció Temes Històrics, núm. 4. Ed. Ajuntament de Castellbell i el Vilar.

